

VIII. susret mladih kemijskih inženjera

Zagreb, 18. i 19. veljače 2010.

VIII. SUSRET MLADIH KEMIJSKIH INŽENJERA 2010

18. i 19. veljače 2010., ZAGREB

FAKULTET KEMIJSKOG INŽENJERSTVA I TEHNOLOGIJE

Plenarni predavači

János Abonyi
University of Pannonia

Davor Patuna
EPFL Lausanne

ORGANIZATOR:
Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije
Hrvatsko društvo kemijskih inženjera i tehnologa

www.fkit.hr/smlki

Susreti mladih kemijskih inženjera održavaju se već četrnaest godina u organizaciji Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije i Hrvatskog društva kemijskih inženjera i tehnologa – Sekcije za kemijsko inženjerstvo.

Pozivamo mlade kemijske inženjere iz industrije, s fakulteta i iz znanstvenih institucija, kao i studente da sudjeluju u radu skupa te da kratkim usmenim ili posterskim priopćenjima prikažu svoje postignute rezultate.

Susret je smotra znanstvene i stručne djelatnosti u polju kemijskog inženjerstva i poticaj okupljanju i druženju mladih znanstvenika koji žele afirmirati sebe i svoju struku.

S posebnim interesom očekujemo i priloge kolega sa susjednih područja: primijenjene kemije i biokemije, biotehnologije, tekstila, računarstva, strojarstva, elektrotehnike, graditeljstva i ekonomije, s kojima kemijski inženjeri svakodnevno surađuju.

Svi sudionici, osim studenata, plaćaju pristojbu u iznosu od 250 kn + PDV na žiro-račun HDKI-ja 2360000-1101367680 uz naznaku: VIII. SMLKI.

Sudjelovanje i sažetak prijaviti na adresi www.fkit.hr/smlki.

Znanstveno-organizacijski odbor

Kako pripremiti i pisati znanstveni tekst?

Možda neuobičajen naslov za predgovor u časopisu koji objavljuje kategorizirane znanstvene radove već gotovo 30 godina. Problemi se ponavljaju, iako se već u prvom broju *Polimera*, na stranici 3, pojavljuje jedna od vječnih tema, koju je komentirao prvi urednik Krešimir Adamić: *...problem pisanja i objavljivanja pod naslovom Inženjerska pismenost. O toj potrebi potanko je objašnjavano počevši od Riječi urednika preko rubrika o prijenosu znanja, produbljivanju profesionalnosti, stručnom osposobljavanju kao uvjerljivim razlozima za objavljivanje...* Nakon petnaest godina izlaženja, 1985., opet se toj temi vratio tadašnji urednik Ivan Šmit, koji je u tom smislu parafrazirao Faradayevo geslo *Raditi, završiti, objaviti* kao *Istražiti, spoznati, objaviti*. Već tada je uočeno da se časopis treba *...više okrenuti aktualnim kretanjima u proizvodnji, preradi i primjeni polimera, jer je procjena Uredništva da postoje potencijalni autori vrlo zanimljivih praktičnih rješenja...* O preradi, koja je bila mnogo više zastupljena u časopisu, i praktičnim rješenjima sve je manje radova. Očito su i ta područja zahvaćena sveopćim trendom: čemu proizvoditi kada se sve može uvesti?! Odnosno zašto objavljivati u zemlji kada je profitabilnije u svijetu.

Možda zato što se gotovo svakodnevno u pripremi radova za tisak uredništvo susreće s često sličnim nedorečenostima i pogreškama, dobro se uklopilo nedavno održano predavanje prof. Noama Liora (na Fakultetu strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu prigodom obilježavanja njegove 90. obljetnice) o problemima pisanja i pripreme radova pod naslovom *Znanost i vještina pisanja inženjerskih znanstvenih radova* (e. *The Science and Art of Archival Engineering Publication* – arhivski članci su oni objavljeni u, žargonski rečeno, CC časopisima, op. a.). Bilo je dobro čuti mišljenje N. Liora, koji je, uz svoje znanstveno djelovanje na Sveučilištu Pennsylvania, glavni urednik jednoga od časopisa poznate izdavačke kuće Elsevier (*The International Journal-Energy*) te član uredničkog vijeća nekoliko časopisa iz područja termodinamike i energetike diljem svijeta (Japan, Kina, Rusija). Većina problema s kojima se susreću uredništva je slična. Možda se čini nepotrebnim naglašavati kako treba organizirati tekst, prilagoditi naslov sadržaju i obratno, voditi računa o tome da će ga čitati i urednici, recenzenti i konačno čitatelji, kojima treba biti razumljiv. Posebnu pozornost treba posvetiti pisanju sažetaka jer je to prvi kontakt s radom. Sve je to poznato, ali čitajući radove koji dolaze za objavljivanje, nekako se stječe dojam da su takva predavanja itekako potrebna, pogotovo za mlade autore.

Posebice su u predavanju istaknuti etički problemi (ponešto o toj temi već smo pisali u *Polimerima* 3/2008 prenoseći tekst Richarda Hortona, urednika uglednoga medicinskog časopisa). Iako većina časopisa traži od autora i odgovarajuće *etičke izjave* (e. *ethics statement*), N. Lior smatra da su često preopćenite. Navedeni su primjeri nepotrebna gomilanje koautora od kojih neki nisu uopće pridonijeli radu, ili pak druga krajnost, nenavodenje svih suradnika koji su sudjelovali u radu opisanom u tekstu. Upozoreno je na veliku važnost navođenja svih izvora podataka, literaturnih ili dobivenih na neki drugi način. I konačno je spomenuto ono što je vrlo često prijepor i u našoj znanstvenoj praksi: procjena kvalitete na temelju faktora odaziva (e. *impact factor*). I dalje je to najbolji kriterij procjena, ali je, prema riječima prof. Liora, *...daleko od savršenoga, precijenjen i prečesto zlorabljen. Na nesreću se upravo on sve više primjenjuje kao glavni ili čak jedini kriterij procjene časopisa i njegovih autora.*

Bilo je zanimljivo čuti o svim uobičajenim problemima za koje se katkad misli da ih veće i bolje organizirane znanstvene sredine nemaju ili imaju u mnogo manjoj mjeri. Pa su se onda i teškoće koje su pratile pripremu ovog broja činile manjima. Posebice u pripremi slika, jer iako *jedna slika vrijedi više nego tisuću riječi...*, mnoge su od njih tako loše pripremljene da se nikako ne uklapaju u navedenu izreku.

Novi je svezak pred vama, sadržajno uobičajeno raznolik: od teorijskog razmatranja molekularnog mehanizma dinamike polimernih lanaca, koji toliko utječu na svojstva, do temeljne baze podataka za polimerstvo. I to nas opet vraća na već spomenuto predavanje. Kako odabrati najbolji časopis za objavljivanje određenog rada? Prema riječima N. Liora, *najbolji je onaj (časopis) koji dopire do najvećeg broja čitatelja koje bi taj rad mogao zanimati, a to je teško kvantificirati*. Činjenica je da engleski jezik postaje univerzalnim jezikom, pa tako i na području znanstvene literature, ali nisu svi još dovoljno jezično obrazovani da razumiju specifično stručno nazivlje. I opet dvojba, koja se ponavlja. *...Polimeri su imali svoju izdavačku politiku, na svoju štetu, nastojeći svjetska iskustva prenijeti što većem broju stručnjaka i čitatelja, pa i onim potencijalnim, koji nisu tako vješti jezicima. Prestižni ugledni članci iz inozemstva su prevedeni na hrvatski... Njemačkoj taj članak (više) nije potreban, u nas (još) nije potreban. Ma koliko težili približiti se svijetu i Europi takvom jednosmjernom cestom tako nećemo ubrzo stići. Nakon 15 godina opet smo na početku. Samo, ovaj put moglo bi se postaviti pitanje: kome trebaju Polimeri na stranom jeziku? Pritom, naravno izuzimamo izvorne znanstvene članke.* (B. Rastović, *Polimeri* 16(1995)2, 41) Treba li tomu dodatni komentar?

Đurđica ŠPANIČEK